

19 januari 2014, ALV Finn Club Holland

Afscheidswoord van Fons van Gent als penningmeester van de FCH

In 1983 ben ik lid van de FCH geworden en werd al snel gevraagd als bestuurslid. Dat leek me, gezien mijn woonplaats, niet handig, maar in 1986 ben ik toch overstag gegaan. Dat heb ik daarna nog vele malen vaker gedaan, maar daar gaat het nu niet over.

In januari 1989 ging de vorige penningmeester ermee stoppen, waarna ik onder een borrel met toenmalig voorzitter Kees Kruijer, 's avonds na de Boerenkoolcup 1988, voorstelde dat ik dat misschien wel zou kunnen gaan doen. De computer was toen in opkomst en daar zag ik wel mogelijkheden. Ik ben toen begonnen met een Commodore 64. Echt behelpen als je de mogelijkheden nu ziet. Nu zou dit werk niet meer zonder computer kunnen.

En zo ben je, voordat je het weet, 28 jaar bestuurslid en 25 jaar penningmeester.

Ik ben er erg trots op dat ik, mede door de inspanningen van de FCH, in 2010 Koninklijk ben onderscheiden. Dat komt door mijn inspanningen maar vooral ook door de inspanningen van het bestuur. Ik ben er erg blij mee, maar heb mijn werk, zoals ik eerder heb gezegd, altijd met heel veel plezier gedaan en tot op de dag van vandaag nog steeds.

Des te vervelender was het dat daarin medio vorig jaar voor mij een dip kwam. Ik had al enige tijd moeite met de manier van besturen en op enig moment was, zoals dat gezegd wordt, de maat vol.

Ik heb steeds gezegd dat dit niet om de mensen in het bestuur ging, maar om de manier van besturen, waarin ik mij niet lekker voelde. Daarom heb ik alleen besloten om niet meer enkele malen per jaar naar Vianen op en neer te rijden voor de bestuursvergaderingen (telkens 3 uur en 260 km), maar wel penningmeester te blijven. Als ik het echt niet meer met de bestuursleden had kunnen vinden, was ik wel afgetreden. Een belangrijke reden om dat niet te doen was de op handen zijnde SEPA operatie, die uiterlijk 1 februari 2014 afgerond diende te zijn. Ik had al in de gaten dat dit een lastige operatie zou worden en wilde mijn opvolger daarmee niet in het diepe gooien. Dat zou de FCH schade berokkend hebben en dat was het laatste wat ik wilde.

Ook wilde ik mij niet onttrekken aan mijn bestuurlijke verantwoordelijkheden of een bestuur ten val brengen en ben dus penningmeester gebleven en heb (veelal per e-mail) aan de nodige discussies en besluitvorming deelgenomen.

Helaas waren er mensen die dachten dat we niet meer met elkaar door één deur konden, maar in mijn ogen was dat absoluut niet zo. Maar wat mij betreft genoeg hierover.

De overdracht van mijn voorganger aan mij was letterlijk niet meer dan het overhandigen van een doos met een chaos aan losse papieren en een heleboel achterstallige betalingen van meerdere jaren. Dat was niet helemaal mijn stijl en de geschiedenis heeft geleerd dat dat ook anders kan. Daarbij ben ik heel goed geholpen door de automatische incasso en ik dank alle leden, die destijds spontaan een machtiging afgaven, voor hun vertrouwen, want ik denk dat het daarom gaat.

Ik herinner me ook dat we in die tijd zo weinig geld in kas hadden dat de voorzitter de jaarlijkse afdracht aan de IFA moest voorschieten, totdat de contributies weer geïnd waren. Ook dat is gelukkig niet meer het geval. De FCH is door een consistent bestuursbeleid en een goede instelling van de leden een gezonde club geworden. Daar kunnen we trots op zijn.

Ik draag het penningmeesterschap voor de komende jaren graag en met veel vertrouwen over aan Peter Verhoef.

De club is SEPA-proof, alle contributies zijn bij, we zijn financieel gezond en ik heb voor hem een uitgebreide handleiding geschreven. Dat maakt de start zeker gemakkelijker.

Ik wens Peter veel succes en vraag de leden om hem het vertrouwen te schenken op dezelfde manier waarop ze dat aan mij gedaan hebben.

Het Finnzeilen zal voor mij, door artrose in inmiddels beide schouders en een knie, op een laag pitje komen te staan en zich voornamelijk in Roermond en omstreken gaan afspelen.

Om die reden heb ik ook vroegtijdig mijn Presidentschap van de Masters neergelegd.

Maar ik zit zeker niet bij de pakken neer. Ik noem het plaatschade en er blijven genoeg leuke dingen over.

Ik zal de Finn Club Holland en het penningmeesterschap absoluut missen, maar ik verlies jullie zeker niet uit het oog.

Bedankt en het allerbeste voor de toekomst.

Fons van Gent.